

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPREDSEDNIKA SODIŠČA

z dne 28. septembra 2023*

„Pritožba – Začasna odredba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev fizične osebe na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti ukrepi – Zadržanje postopka ‚ponovne uvrstitve‘ te osebe – Objava obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* – Obveznost sprejetja ukrepov v zvezi z vizumi, ki jih izdajo države članice – Ukrepi, ki jih lahko sprejme sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe“

V zadevi C-564/23 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 13. septembra 2023,

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo P. Mahnič, R. Meyer in J. Rurarz, agenti,

pritožnik,

drugi stranki v postopku sta

Nikita Dmitrievich Mazepin, stanujoč v Moskvi (Rusija), ki ga zastopajo A. Bass, T. Marembert, D. Rovetta, odvetniki, M. Campa, M. Moretto in V. Villante, avvocati,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Republika Latvija,

intervenientka na prvi stopnji,

PODPREDSEDNIK SODIŠČA

po opredelitvi generalnega pravobranilca M. Szpunarja

izdaja naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep

- 1 Svet Evropske unije s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je ta ugodil predlogu za izdajo začasne odredbe, ki ga je vložil Nikita Dmitrievich Mazepin.

Pravni okvir

Sklep 2014/145/SZVP

- 2 Člen 1(1), (6) in (7) Sklepa Sveta 2014/145/SZVP z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 16), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta (SZVP) 2023/1218 z dne 23. junija 2023 (UL 2023, L 159I, str. 526), določa:

„1. Države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov preprečijo vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek njega za:

[...]

- (e) vodilne poslovneže, ki delujejo v Rusiji, in njihove ožje družinske člane ali druge fizične osebe, ki imajo od njih korist, ali poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine, [...]

[...]

in fizične osebe, povezane z njimi ali s pravnimi osebami, subjekti ali organi [...], kot so navedene v Prilogi.

[...]

6. Države članice lahkoodobrijo izvzvetja od ukrepov, uvedenih na podlagi odstavka 1, kadar je potovanje upravičeno z nujno humanitarno potrebo ali zaradi udeležbe na medvladnih sestankih ali sestankih, ki jih spodbuja ali gosti [Evropska unija] ali jih gosti država članica, ki predseduje [Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi], na katerih se vodi politični dialog, ki neposredno spodbuja politične cilje omejevalnih ukrepov, vključno s podporo ozemeljski celovitosti, suverenosti in neodvisnosti Ukrajine.

7. Država članica, ki želi odobriti izvzetje iz odstavka 6, o tem pisno uradno obvesti Svet. Izvzetje se šteje za odobreno, razen če eden ali več članov Sveta ne pošlje pisnega ugovora v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o predlaganem izvzetju. Če eden ali več članov Sveta vložijo ugovor, lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da bo predlagano izvzetje odobril.“

Uredba (ES) št. 269/2014

- 3 Člen 2(1) Uredbe Sveta (EU) št. 269/2014 z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 6), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 476/2014 z dne 12. maja 2014 (UL 2014, L 137, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 269/2014), določa:

„Zamrznejo se vsa finančna sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi ali z njimi povezane fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi s seznama iz Priloge I.“

- 4 Člen 14(4) te uredbe določa:

„Seznam iz Priloge I se redno pregleduje in sicer vsaj vsakih 12 mesecev.“

Dejansko stanje

- 5 Svet je 9. marca 2022 sprejel Sklep (SZVP) 2022/397 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 80, str. 31), s katerim je bilo ime N. D. Mazepina dodano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, iz Priloge k Sklepu 2014/145.
- 6 Svet je istega dne sprejel Izvedbeno uredbo (EU) 2022/396 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 80, str. 1), s katero je bilo ime N. D. Mazepina dodano na seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov iz Priloge I k Uredbi št. 269/2014.
- 7 Svet je 14. septembra 2022 sprejel Sklep (SZVP) 2022/1530 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 239, str. 149), s katerim se je odločil ohraniti ime N. D. Mazepina na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, iz Priloge k Sklepu 2014/145, pri čemer je spremenil razloge za njegovo uvrstitev na ta seznam.
- 8 Svet je istega dne sprejel Izvedbeno uredbo (EU) 2022/1529 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 239, str. 1), s katero je bilo ime N. D. Mazepina z enako spremembo razlogov, kot so navedeni v prejšnji točki, ohranjeno na seznamu fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov iz Priloge I k Uredbi št. 269/2014.
- 9 Svet je 13. marca 2023 sprejel Sklep (SZVP) 2023/572 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2023, L 75 I, str. 134), s katerim se je odločil ohraniti ime N. D. Mazepina na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, iz Priloge k Sklepu 2014/145, pri čemer je spremenil razloge za njegovo uvrstitev na ta seznam in njegove podatke o identiteti.
- 10 Svet je istega dne sprejel Izvedbeno uredbo (EU) 2023/571 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2023, L 75 I, str. 1), s katero je bilo ime N. D. Mazepina z enakimi spremembami razlogov in podatkov o identiteti, kot so navedeni v prejšnji točki, ohranjeno na seznamu fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov iz Priloge I k Uredbi št. 269/2014.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 11 N. D. Mazepin je 25. novembra 2022 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa 2022/1530 in Izvedbene uredbe 2022/1529 v delu, v katerem se ta akta nanašata nanj (v nadaljevanju skupaj: prva sporna akta).
- 12 N. D. Mazepin je z ločenim aktom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 9. decembra 2022, vložil prvi predlog za izdajo začasne odredbe, s katerim je v bistvu predlagal odlog izvršitve prvih spornih aktov. Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 1. marca 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 R, EU:T:2023:102), temu predlogu ugodil in odredil delni odlog izvršitve teh aktov v delu, v katerem se nanašata na N. D. Mazepina.
- 13 N. D. Mazepin je z ločenim aktom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 4. aprila 2023, na podlagi člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča prilagodil tožbo, navedeno v točki 11 tega sklepa, tako da se ta nanaša tudi na razglasitev ničnosti Sklepa 2023/572 in Izvedbene uredbe 2023/571 (v nadaljevanju skupaj: druga sporna akta).
- 14 N. D. Mazepin je istega dne z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil drugi predlog za izdajo začasne odredbe, s katerim je v bistvu predlagal odlog izvršitve drugih spornih aktov. Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 19. julija 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), temu predlogu ugodil in odredil delni odlog izvršitve teh aktov v delu, v katerem se nanašata na N. D. Mazepina.
- 15 N. D. Mazepin je 7. septembra 2023 z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tretji predlog za izdajo začasne odredbe.
- 16 Predsednik Splošnega sodišča je z izpodbijanim sklepom temu predlogu ugodil in v bistvu odredil:
 - v točki 1 izreka tega sklepa odlog izvršitve napovedane „ponovne uvrstitve“ N. D. Mazepina pod enakimi pogoji, kot so določeni v točkah 1 in 2 izreka sklepa predsednika Splošnega sodišča z dne 19. julija 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406);
 - v točki 2 tega izreka objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, v katerem je jasno navedeno, da se izvršitev te napovedane „ponovne uvrstitve“ odloži;
 - v točki 3 navedenega izreka, naj Svet sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da države članice učinkovito in v celoti izvršijo sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 19. julija 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), in zlasti za zagotovitev, da vizum, ki je bil N. D. Mazepinu izdan 7. avgusta 2023, ali kateri koli drug vizum, ki bo morda potreben, zajema vsaj ozemlje držav članic schengenskega območja in velja za obdobje, ki je potrebno, da se N. D. Mazepinu omogoči učinkovito uveljavljanje pravic, podeljenih s tem sklepom, ter
 - v točki 4 tega izreka, naj Svet obvesti predsednika Splošnega sodišča o sprejetih ukrepih.
- 17 N. D. Mazepin je 14. septembra 2023 na podlagi člena 164 Poslovnika Splošnega sodišča vložil predlog za popravek izpodbijanega sklepa.
- 18 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 19. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII), izdal začasne odredbe, v bistvu primerljive s tistimi, predstavljenimi v točki 16 tega sklepa, in izpodbijani sklep razveljavil.

Predlogi strank

- 19 Svet Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - predlog za izdajo začasne odredbe zavrne in
 - pridrži odločitev o stroških.
- 20 N. D. Mazepin Sodišču predlaga, naj:
- odloči, da je treba ta postopek za izdajo začasne odredbe ustaviti, ali
 - pritožbo zavrne in vsekakor
 - Svetu naloži plačilo stroškov.

Ustavitev postopka

Trditve strank

- 21 N. D. Mazepin trdi, da je ta pritožba, ker je predsednik Splošnega sodišča s sklepom z dne 19. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII), izpodbijani sklep razveljavil, postala brezpredmetna in je treba zato postopek ustaviti.

Presoja

- 22 Iz samega besedila izreka sklepa predsednika Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII), izhaja, da se izpodbijani sklep razveljavi.
- 23 V zvezi s tem člen 159 Poslovnika Splošnega sodišča določa, da se lahko sklep, s katerim se odloči o predlogu za izdajo začasne odredbe, na predlog stranke zaradi spremenjenih okoliščin kadar koli spremeni ali razveljavi.
- 24 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da odločitev sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, s katero je razveljavljen sklep o sprejetju začasne odredbe, ne povzroči retroaktivne odprave tega sklepa, ampak le njegovo spremembo ali razveljavitev, saj lahko sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, znova preuči tak sklep le glede prihodnjih učinkov (glej v tem smislu sklep z dne 14. februarja 2002, Komisija/Artegodan, C-440/01 P(R), EU:C:2002:95, točka 65, in sklep podpredsednika Sodišča z dne 19. maja 2022, Češka republika/Poljska (Rudnik Turów), C-121/21 R, EU:C:2022:408, točka 22).
- 25 Ta sklep torej ne more povzročiti odprave preteklih učinkov sklepa, s katerim je bila izdana začasna odredba (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 19. maja 2022, Češka republika/Poljska (Rudnik Turów), C-121/21 R, EU:C:2022:408, točka 23).

- 26 Iz tega sledi, da je lahko s sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII), od datuma, ko je bil vročen strankam, izpodbijanemu sklepu kvečjemu odvzet kakršen koli učinek, ne more pa biti ta zato izbrisan iz pravnega reda Unije, saj še vedno ostajajo učinki, ki jih je zadnjenavedeni sklep povzročil med datumom, ko je bil vročen, in datumom, ko je bil vročen sklep o njegovi razveljavitvi.
- 27 Šteti je torej treba, da ta pritožba ni brezpredmetna, zato je treba o njej odločiti.

Pritožba

- 28 Svet v utemeljitev pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov, od katerih se prvi nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi in četrti na očitno napačno uporabo prava v zvezi z obsegom pristojnosti sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, tretji na očitne napake pri uporabi pogojev za izdajo začasnih odredb in peti na očitno napačno uporabo prava v točki 3 izreka izpodbijanega sklepa.

Peti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 29 Svet s petim pritožbenim razlogom, ki ga je treba preizkusiti na prvem mestu, trdi, da točka 3 izreka izpodbijanega sklepa vsebuje več očitnih napak pri uporabi prava.
- 30 Najprej, z ukrepom, naloženim Svetu v navedeni točki 3, naj se ne bi upoštevala razdelitev pristojnosti, kot izhaja iz člena 266 PDEU. Sprejetje ukrepov, potrebnih za izvršitev navedenega sklepa, naj namreč ne bi bilo v pristojnosti sodišč Unije, ampak v pristojnosti Sveta.
- 31 Dalje, navedena točka 3 naj bi vsebovala napako pri uporabi prava, saj naj bi bilo z njo Svetu odrejeno sprejetje ukrepa, ki naj ne bi bil v njegovi pristojnosti. Tako naj Svet ne bi bil pooblaščen za zagotavljanje uporabe prava Unije s strani držav članic. Natančneje, niti primarno pravo Unije niti Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL 2009, L 243, str. 1) naj mu ne bi omogočala poseganja v izdajanje vizumov s strani držav članic. V skladu s členom 13(2) PEU naj bi moral Svet delovati le v mejah svojih pristojnosti.
- 32 Nazadnje, v isti točki 3 naj bi predsednik Splošnega sodišča v praksi izdal odredbo za države članice, s čimer naj bi prekoračil meje svoje pristojnosti.
- 33 N. D. Mazepin trdi, da mora Svet izvršiti ukrepe iz izreka izpodbijanega sklepa ter tako ravnati v skladu s členom 13(2) PEU in členom 266 PDEU.
- 34 Poleg tega naj bi imel pristojnost, opredeljeno v členu 16(1) in členu 32 PEU, za usklajitev ukrepanja držav članic v okviru skupne zunanje in varnostne politike. Kar zadeva uporabo sklepa predsednika Splošnega sodišča z dne 19. julija 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), s strani držav članic, bi tako lahko Svet na primer te države spodbudil k sprejetju skupnega pristopa, to je izdaje enotnega vizuma N. D. Mazepinu, pri čemer pa bi zadevni državi članici prepustil presojo o tem, ali razlogi, na katere se N. D. Mazepin sklicuje za vstop na njeno ozemlje, izpolnjujejo pogoje, določene s tem sklepom.

Presoja

- 35 V skladu s členom 13(2) PEU lahko institucije Unije delujejo le v mejah pristojnosti, ki so jim dodeljene s Pogodbama (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2007, Parlament/Komisija, C-403/05, EU:C:2007:624, točka 49).
- 36 Ta določba, ki je zavezujoča za vse institucije Unije, nasprotuje temu, da bi sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, Svetu odredil sprejetje enega ali več ukrepov, ki niso v pristojnosti te institucije.
- 37 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je predsednik Splošnega sodišča v točki 3 navedenega izreka odredil, naj Svet sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da države članice učinkovito in v celoti izvršijo sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 19. julija 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RII, EU:T:2023:406), in zlasti za zagotovitev, da vizum, ki je bil N. D. Mazepinu izdan 7. avgusta 2023, ali kateri koli drug vizum, ki bo morda potreben, zajema vsaj ozemlje držav članic schengenskega območja in velja za obdobje, ki je potrebno, da se N. D. Mazepinu omogoči učinkovito uveljavljanje pravic, podeljenih s tem sklepom.
- 38 Vendar je treba ugotoviti, na prvem mestu, da Svetu s primarnim pravom Unije ni podeljena splošna pristojnost za sprejetje ukrepov, s katerimi je urejena uporaba aktov, kakršni so prva ali druga sporna akta, s strani držav članic. Natančneje, obveznosti, naložene državam članicam s členom 32 PEU, da se v okviru Evropskega sveta in Sveta posvetujejo o vseh zadevah zunanje in varnostne politike splošnega pomena, ni mogoče razumeti tako, da je Svetu dovoljeno sprejetje ukrepov za spodbuditev držav članic, naj izdajo vizum pod pogoji, določenimi z izpodbijanim sklepom.
- 39 Poleg tega ni z navedenim pravom Svetu podeljeno niti pooblastilo, da sprejme posamične ukrepe za zagotovitev izdaje vizuma s strani države članice ali tega, da bi imel tak vizum geografsko in časovno določen obseg.
- 40 Na drugem mestu, tako pooblastilo ni Svetu podeljeno niti z akti Unije o harmonizaciji politik, ki jih države članice vodijo v vizumskih zadevah. Natančneje, tako pooblastilo ni nikakor določeno z Uredbo št. 810/2009.
- 41 Na tretjem mestu, treba je sicer ugotoviti, da člen 1(7) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2023/1218, določa, da se Svet v nekaterih primerih izreče o možnosti, da države članice izdajo vizum z odstopanjem od omejevalnih ukrepov, ki izhajajo iz člena 1(1) tega sklepa.
- 42 Vendar navedeni člen 1(7) Svetu ne omogoča, da po uradni dolžnosti ukrepa pri državi članici ali nanjo naslovi navodila v zvezi z izdajo ali obsegom vizuma, ampak je tej instituciji zgolj omogočeno, da odloči, ali lahko država članica, ki želi izdati vizum, odstopi od navedenih omejevalnih ukrepov, kadar so eden ali več članov Sveta izdaji tega vizuma nasprotovali.
- 43 Iz navedenega je razvidno, da Svet ni pristojen za sprejetje ukrepov iz točke 3 izreka izpodbijanega sklepa in da mu predsednik Splošnega sodišča torej ni mogel odrediti sprejetja takih ukrepov, ne da bi s tem kršil člen 13(2) PEU.
- 44 Iz tega sledi, da je treba peti pritožbeni razlog sprejeti.

- 45 Ker se ta pritožbeni razlog nanaša le na točko 3 izreka izpodbijanega sklepa, je treba preučiti tudi drugi pritožbeni razlog.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 46 Svet z drugim pritožbenim razlogom, ki ga je treba preizkusiti na drugem mestu, trdi, da je predsednik Splošnega sodišča z odreditvijo ukrepov iz točk od 1 do 3 izreka izpodbijanega sklepa očitno napačno uporabil pravo z vidika obsega pristojnosti, ki jo ima kot sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe.
- 47 Sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe Splošnega sodišča, naj bi bil v skladu s členom 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča pooblaščen za izdajo začasnih odredb, s katerimi se zavaruje učinkovitost prihodnje odločbe o predlogu za izdajo začasne odredbe, katere cilj naj bi bil ohraniti učinkovitost prihodnje odločbe v glavni tožbi, z vidika katere naj bi bil ta predlog akcesoren.
- 48 V obravnavani zadevi naj bi se glavna tožba, ki jo je vložil N. D. Mazepin, nanašala na štiri akte Unije. Torej naj bi lahko predsednik Splošnega sodišča izdal le začasne odredbe za ohranitev učinkovitosti morebitne odločbe o razglasitvi ničnosti teh aktov. Zato bi moral biti namen odredb, izdanih na podlagi člena 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, zgolj ohraniti učinkovitost takih začasnih odredb.
- 49 Predsednik Splošnega sodišča pa naj bi z izpodbijanem sklepom izdal odredbe v zvezi z akti, na katere se glavna tožba N. D. Mazepina ne nanaša in ki naj sploh še ne bi bili sprejeti. S tem naj bi prekoračil meje svoje pristojnosti.
- 50 To analizo naj bi potrjevalo besedilo člena 278 PDEU in člena 156(1) Poslovnika Splošnega sodišča, iz katerih naj bi izhajalo, da lahko predsednik Splošnega sodišča zgolj odloži izvršitev akta, ki se izpodbija z glavno tožbo pred Splošnim sodiščem.
- 51 Čeprav člen 279 PDEU in člen 156(2) Poslovnika Splošnega sodišča temu sodišču sicer res omogočata izdajo še drugih vrst začasnih odredb, naj bi se s tema določbama kljub vsemu zahtevalo, da so te odredbe povezane z glavno tožbo, ki jo je pred navedenim sodiščem vložila zadevna tožeča stranka, kar naj v obravnavani zadevi ne bi bilo podano.
- 52 N. D. Mazepin primarno trdi, da je predsednik Splošnega sodišča z izpodbijanem sklepom odredil odlog izvršitve ne prihodnjega akta, ampak upravnega postopka, ki je na datum, ko je bil ta sklep podpisan, že potekal. Tako odredbo naj bi bilo mogoče izdati na podlagi člena 279 PDEU zaradi zagotovitve, da Svet upošteva sklepe o začasnih odredbah, ki jih je predsednik Splošnega sodišča v obravnavani zadevi že sprejel, v okoliščinah, v katerih naj bi Svet očitno kršil obveznosti, ki izhajajo iz teh sklepov.
- 53 N. D. Mazepin podredno trdi, da so odredbe, ki jih je izdal predsednik Splošnega sodišča, nujne, da se mu zagotovi učinkovito pravno varstvo.
- 54 Še bolj podredno navaja, da je kakršna koli napaka, ker bi bil izpodbijan sklep sprejet prezgodaj, zdaj odpravljena, saj naj bi po njegovi vročitvi predloge iz svoje ničnostne tožbe prilagodil.

Presoja

- 55 Najprej je treba poudariti, da čeprav se drugi pritožbeni razlog nanaša na točke od 1 do 3 izreka izpodbijanega sklepa, nepravilnost točke 3 tega izreka izhaja že iz točke 43 tega sklepa. Zato je treba ta pritožbeni razlog preučiti le v delu, ki se nanaša na točki 1 in 2 navedenega izreka.
- 56 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 39, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, določa, da lahko predsednik zaradi preučitve vlog za sprejetje ukrepov iz členov 278 in 279 PDEU odloča „po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil [navedenega] statuta in je določen v poslovniku“.
- 57 V tem okviru člen 157(1) Poslovnika Splošnega sodišča predsednika Splošnega sodišča pooblašča, da drugi stranki določi kratek rok, v katerem lahko pisno ali ustno predstavi svoja stališča. Vendar člen 157(2) tega poslovnika določa, da lahko predsednik Splošnega sodišča ugoti predlogu za izdajo začasne odredbe, ki ga vloži stranka, še preden je nasprotna stranka predložila svoja stališča.
- 58 Iz teh določb izhaja, da je predsednik Splošnega sodišča, ki odloča kot sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, pooblaščen za to, da se izreče, ne da bi mu pred tem stranke predstavile svoja stališča (glej v tem smislu sklep podpredsednice Sodišča z dne 8. decembra 2020, Price/Svet, C-298/20 P(R), EU:C:2020:1006, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 59 Iz sodne prakse Sodišča v zvezi s členom 160(7) Poslovnika Sodišča, ki ustreza členu 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, izhaja, da lahko sodnik, ki obravnava predlog za izdajo začasnih uredb, take odredbe izda, še preden nasprotna stranka predstavi svoja stališča, in sicer bodisi do izreka sklepa, s katerim se konča postopek za izdajo začasne odredbe, bodisi do konca glavnega postopka, če je to prej, kadar je izrek teh odredb v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti, še zlasti za zagotovitev učinkovitosti postopka za izdajo začasne odredbe (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 27. julija 2023, VC/EU-OSHA, C-456/23 P(R)-R, EU:C:2023:612, točka 4 in navedena sodna praksa).
- 60 Postopek, določen s členom 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, je tako postopek, ki pomeni odstopanje in omogoča čim hitrejšo izdajo začasnih odredb, s čimer se zagotovi, da stranka, ki je vložila predlog za izdajo začasne odredbe, zaradi časa, potrebnega za izrekanje o tem predlogu ob koncu kontradiktornega postopka, ni prikrajšana za zadostno sodno varstvo.
- 61 Vendar je ta postopek, ki pomeni odstopanje, še vedno poseben način izvajanja členov 278 in 279 PDEU ter člena 39, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije. Zato je treba, kot trdi Svet, ugotoviti, da navedeni postopek sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, ne omogoča sprejetja ukrepov, za sprejetje katerih ne bi bil pooblaščen na podlagi členov 278 in 279 PDEU.
- 62 Ker v izpodbijanem sklepu ni pojasnjeno, ali ukrepi, odrejeni v točkah 1 in 2 njegovega izreka, temeljijo na členu 278 PDEU ali na členu 279 PDEU, je treba preučiti, ali ti ukrepi spadajo v pristojnost, ki je sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, podeljena z enim ali drugim od njiju.
- 63 Na prvem mestu, člen 278 PDEU določa, da tožbe, vložene pri Sodišču, nimajo odložilnega učinka, da pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

- 64 Ta člen se izvaja s členom 156(1) Poslovnika Splošnega sodišča, ki določa, da je predlog za odlog izvršitve akta institucije v skladu s členom 278 PDEU dopusten le, če predlagatelj ta akt s tožbo izpodbija pred Splošnim sodiščem.
- 65 V obravnavani zadevi so bili na datum, ko je bil podpisan izpodbijani sklep, Splošnemu sodišču v okviru ničnostne tožbe, ki jo je pri njem vložil N. D. Mazepin, predloženi predlogi v zvezi s sklepoma 2022/1530 in 2023/572 ter izvedbenima uredbama 2022/1529 in 2023/571 (v nadaljevanju skupaj: sporni akti).
- 66 V tem okviru je treba ugotoviti, da v točkah 1 in 2 izreka tega sklepa ni formalno navedeno, da se izreka odlog izvršitve enega ali več aktov, ki jih je N. D. Mazepin izpodbijal pred Splošnim sodiščem.
- 67 Prav tako ni mogoče šteti, da je v teh točkah v bistvu odrejeno zadržanje nekaterih učinkov teh aktov.
- 68 Postopek „ponovne uvrstitve“, katerega zadržanje je odrejeno s točko 1 izreka izpodbijanega sklepa, se namreč nanaša na spremembo, na eni strani, Sklepa 2014/145 z njegovim podaljšanjem in, na drugi strani, Uredbe št. 269/2014 z izpolnitvijo obveznosti, določene s členom 14(4) te uredbe, da se seznam iz Priloge I k njej redno pregleduje.
- 69 Ker so torej sporni akti prav tako omejeni na spremembo Sklepa 2014/145 in Uredbe št. 269/2014, ne da bi bilo ob tem Svetu naloženo, naj v prihodnje začne nov postopek „ponovne uvrstitve“, postopka iz navedene točke 1 ni mogoče obravnavati kot učinek teh aktov ali ukrep za njihovo izvedbo.
- 70 S točko 2 izreka izpodbijanega sklepa je odrejena objava obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, kar ni z navedenimi akti niti določeno niti prepovedano.
- 71 Iz tega izhaja, da točki 1 in 2 tega izreka ne moreta veljavno temeljiti na členu 278 PDEU.
- 72 Na drugem mestu, člen 279 PDEU določa, da lahko Sodišče v vseh pri njem vloženi zadevah sprejme potrebne začasne odredbe.
- 73 Ta člen sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, daje široko polje proste presoje pri odločanju o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, ki lahko med drugim vključujejo primerne odredbe in akcesorne ukrepe za zagotovitev učinkovitosti začasnih odredb, ki jih izda ta sodnik (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 24. aprila 2008, Komisija/Malta, C-76/08 R, EU:C:2008:252, točka 19, in sklep z dne 20. novembra 2017, Komisija/Poljska, C-441/17 R, EU:C:2017:877, točke 96, 97 in 99).
- 74 Vendar je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da morajo biti take začasne odredbe neposredno povezane s predmetom glavne tožbe (glej v tem smislu sklepa z dne 19. oktobra 1976, *Société pour l'Exportation des Sucres*/Komisija, 88/76 R, EU:C:1976:140, točka 5, in z dne 16. decembra 1980, *Metallurgica Rumi*/Komisija, 258/80 R, EU:C:1980:296, točka 21), kar je zahteva, na katero je v bistvu opozorjeno v členu 156(2) Poslovnika Splošnega sodišča, ki določa, da je kakršen koli predlog za izdajo ene od začasnih odredb iz člena 279 PDEU dopusten le, če ga vložijo glavna stranka v zadevi, ki se obravnava pred Splošnim sodiščem, in če se nanaša na to zadevo.

- 75 V tem okviru začasne odredbe, sprejete na podlagi člena 279 PDEU, ne smejo preseči okvira spora, kot je bil opredeljen v glavni tožbi, saj je lahko njihov namen zgolj zavarovati interese ene od strank v sporu pred Splošnim sodiščem, da ne postane končna sodba o glavni stvari zgolj navidezna in ne izgubi polnega učinka (glej v tem smislu sklep z dne 17. maja 1991, CIRFS in drugi/Komisija, C-313/90 R, EU:C:1991:220, točka 24, in sklep predsednika Sodišča z dne 24. aprila 2008, Komisija/Malta, C-76/08 R, EU:C:2008:252, točka 15).
- 76 Ker torej sodba o razglasitvi ničnosti učinkuje tako, da se akt, katerega ničnost je bila ugotovljena, retroaktivno izbriše iz pravnega reda Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 31. marca 1971, Komisija/Svet, 22/70, EU:C:1971:32, točka 60), lahko sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, na podlagi člena 279 PDEU instituciji Unije zlasti odredi, naj ne sprejme akta, ki bi pomenil obliko izvršitve akta, katerega ničnost je bila ugotovljena, ali posledica katerega bi bila zagotovitev dokončnosti nekaterim učinkom zadnjenavedenega akta.
- 77 Nasprotno pa sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ne more – ne da bi presegel okvir spora v zvezi z ničnostno tožbo – instituciji Unije odrediti, naj postopek, ki ni odvisen od izpodbijanega akta, zadrži, da bi tako preprečil, da bi akt, sprejet ob koncu tega postopka, vseboval enako nezakonitost, kot se izpodbija s to tožbo.
- 78 Sodišče je sicer res razsodilo, da mora v primeru razglasitve ničnosti uredbe, katere učinek je omejen na točno določeno obdobje, institucija, ki je njena avtorica, iz novih besedil, ki bodo morda sprejeta po sodbi o razglasitvi ničnosti za ureditev obdobja po izreku te sodbe, izključiti kakršno koli določbo z enako vsebino, kot je tista, za katero je bilo odločeno, da je nezakonita (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 1988, Asteris in drugi/Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, EU:C:1988:199, točka 29).
- 79 Vendar po eni strani splošna veljavnost sodbe o razglasitvi ničnosti, čeprav se nanaša tako na njen izrek kot na razloge, s katerimi je ta izrek obrazložen, ne more povzročiti ničnosti akta, ki sodiščem Unije ni bil predložen v presojo, je pa enako nezakonit (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 1999, Komisija/AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, EU:C:1999:407, točka 54). Po drugi strani pa ni v pristojnosti teh sodišč, da v sodbi o razglasitvi ničnosti navedejo ukrepe, ki jih mora sprejeti zadevna institucija za izvršitev te sodbe (glej v tem smislu sodbi z dne 24. junija 1986, AKZO Chemie in AKZO Chemie UK/Komisija, 53/85, EU:C:1986:256, točka 23, in z dne 25. maja 1993, Foyer culturel du Sart-Tilman/Komisija, C-199/91, EU:C:1993:205, točka 17).
- 80 Iz tega sledi, da sodba o razglasitvi ničnosti ne more neposredno privedi do izpodbijanja veljavnosti akta, sprejetega po aktu, katerega ničnost je bila ugotovljena, ker ta poznejši akt vsebuje enako nezakonitost kot akt, katerega ničnost je bila ugotovljena.
- 81 V teh okoliščinah bi bilo s sklepom sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, ki bi instituciji Unije odredil zadržanje postopka, ki bi lahko privedel do sprejetja takega poznejšega akta, zagotovljeno ne varstvo pred učinki aktov, ki jih je sprejela institucija, kakršno določa primarno pravo Unije, temveč preventivno varstvo povsem drugačne vrste.
- 82 Za zagotovitev takega varstva bi tako moral sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, opraviti presojo vprašanj, o katerih se zadevna institucija še ni imela priložnosti izreči, kar bi povzročilo predčasnost vsebinskih razprav ter pomešanje različnih faz upravnega in sodnega postopka (glej po analogiji sodbo z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točka 20), čeprav ta sodnik ne more nadomestiti navedene institucije (glej v tem smislu sklep z dne 5. oktobra 1969, Nemčija/Komisija, 50/69 R, EU:C:1969:42, str. 451).

- 83 Poleg tega dejstvo, da sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ni pristojen za to, da instituciji Unije odredi, naj zadrži postopek, ki ni odvisen od izpodbijanega akta, da bi tako preprečil, da bi akt, sprejet ob koncu tega postopka, vseboval enako nezakonitost, kot je tista, ki se izpodbija z ničnostno tožbo, v nasprotju s trditvijo N. D. Mazepina še ne pomeni, da je ta prikrajšan za sodno varstvo, ki mu ga zagotavlja primarno pravo Unije, saj bo mogoče zoper zadnjenavedeni akt vložiti ničnostno tožbo skupaj s predlogom za izdajo začasne odredbe, v katerem bo po potrebi predlagana izdaja začasnih odredb v skladu s členom 156(2) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 84 Kot je v obravnavani zadevi razvidno iz točke 65 tega sklepa, je N. D. Mazepin na datum, ko je bil izpodbijani sklep podpisan, pri Splošnem sodišču v okviru ničnostne tožbe že vložil predloge v zvezi s spornimi akti.
- 85 Vendar je treba po eni strani iz razlogov, navedenih v točkah 68 in 69 tega sklepa, akte, ki bi jih Svet lahko sprejel v okviru postopka „ponovne uvrstitve“ iz obravnavane zadeve, obravnavati kot posledico postopka, ki ni odvisen od spornih aktov, in zlasti ne kot akte za izvršitev zadnjenavedenih aktov.
- 86 Po drugi strani Svet akte, ki jih lahko sprejme v okviru tega postopka – kot je razvidno iz prakse te institucije – sprejme za uporabo v obdobju, poznejšem od obdobja, urejenega s spornimi akti, zato prvonavedeni akti ne morejo povzročiti dokončnosti učinkov zadnjenavedenih aktov.
- 87 Iz tega izhaja, da ukrep, odrejen v točki 1 izreka izpodbijanega sklepa, ni neposredno povezan s predmetom ničnostne tožbe, ki jo je pri Splošnem sodišču vložil N. D. Mazepin. Ker take povezave ni, tega ukrepa ni mogoče obravnavati kot akcesorni ukrep, katerega namen je zagotoviti učinkovitost začasnih odredb, ki jih je predsednik Splošnega sodišča že odredil v predhodnih sklepih, ki jih je izdal v tej zadevi ter so navedeni v točkah 12 in 14 tega sklepa, saj je s temi sklepi predsednik Splošnega sodišča odredil delni odlog izvršitve aktov, na katere se je nanašala navedena ničnostna tožba. Iz tega sledi, da ukrep, odrejen v tej točki 1, ni mogel biti veljavno sprejet na podlagi člena 279 PDEU.
- 88 Enako velja za ukrep, odrejen v točki 2 izreka izpodbijanega sklepa, s katerim je bila zgolj zagotovljena javna objava ukrepa, odrejenega v točki 1 izreka tega sklepa.
- 89 To, da je N. D. Mazepin po datumu podpisa izpodbijanega sklepa pri Splošnem sodišču vložil vlogo za prilagoditev predlogov iz svoje tožbe, vsekakor ne vpliva na predhodne preudarke, saj se s to vlogo predlaga razglasitev ničnosti novih aktov, ki jih je sprejel Svet, to je aktov, na katere se ukrepi iz izreka navedenega sklepa neposredno ne nanašajo.
- 90 Zato je treba drugemu pritožbenemu razlogu ugoditi in – ne da bi bilo treba odločiti o prvem, tretjem in četrtem pritožbenem razlogu – izpodbijani sklep v celoti razveljaviti, saj točke 4 njegovega izreka ni mogoče ločiti od njegovih točk od 1 do 3.

Predlog za izdajo začasne odredbe pred Splošnim sodiščem

- 91 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če odločbo Splošnega sodišča razveljavi, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. Ta določba se uporablja tudi za pritožbe, vložene

v skladu s členom 57, drugi odstavek, tega statuta (sklep podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, točka 172 in navedena sodna praksa).

- 92 V obravnavani zadevi je predsednik Splošnega sodišča odločil, preden so lahko druge stranke v postopku predstavile svoja stališča v skladu s členom 157(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 93 Zato stanje postopka v zadevi ne dovoljuje, da se o njej odloči, in jo je treba torej vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču.

Stroški

- 94 Ker se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, se odločitev o stroških pridrži.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

- 1. Sklep predsednika Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. septembra 2023, Mazepin/Svet (T-743/22 RIII), se razveljavi.**
- 2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi